

1833 2. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 1834

ler, der gjøre det nødvendigt, at, kommer der Krig, maa vi begynde med at omorganisere den; vi have en Flaade med Mangler, og vi have ingen Befæstninger. Det er Situationen! Hvorledes skulle vi forsvare os? Det vil ikke kunne nytte, at vi ville forsvare os med Ord, det have vi gjort hidtil. Mine Herrer! det er paa Tide, at vi komme fra Ord til Handling.

Vombolt: Jeg er anmodet om at frasælde Ordet af Hensyn til, at en fortsat Forhandling mulig kunde trække saaledes ud, at der deri vilde ligge en Forhindring for flere af Medlemmerne, der agte at reise hjem til Juleen, for at opnaa deres Ønske i saa Henseende, og efterkommende denne Anmodning skal jeg herved frasælde Ordet.

Bojsen: Jeg tilstaar, at Interessen ved at forhandle det her foreliggende Spørgsmaal med den nuværende Regjering er svunden ind til et Minimum, og naar den meget ærede Conseilspræsident udtalte, at han mente, at Motiverne til Flertallets Indstilling skulde have indskrænket sig til en eneste Linie, er jeg tilbøjelig til at gaa et Skridt videre, thi jeg tror overhovedet ikke, at Flertallets Indstilling havde behøvet nogen som helst Motivering, da Indstillingerne i og for sig vilde være tilstrækkelig forklarede og motiverede ved de Forhandlinger, som foregik i Sommer, og Flertallets hele Stilling overfor den nuværende Regjering. Men efter at den meget ærede Conseilspræsident har forladt Salen, er man jo afstaaren fra at komme nærmere ind paa hele hans Fremstilling af hans Forhold.

Formanden (Krabbe): Jeg tillader mig at indskyde den Bemærkning til den ærede Taler, at det er af Helbredshensyn, at den høitærede Conseilspræsident ikke er tilstede.

Bojsen: Jeg bebrejder heller ikke Conseilspræsidenten dette, men jeg siger kun, hvad jeg udtalte, som en faktisk Bemærkning, og at jeg derfor vil afholde mig fra at komme nærmere ind paa hele denne Udtalelse. Naar jeg ikke har frasældet Ordet, saa er det kun for at rette et Par enkelte Bemærkninger navnlig til den høitærede Krigsminister, fordi det forekom mig, at han fremkom med nogle Paastande, der vare uforholdsmæssig dristige, og som jeg ikke ønskede skulde gaa uimodsagte hen. Den meget ærede Krigsminister ud-

talte saaledes sin Fortrøstning til de nuværende Søforter og begrundede den derved, at efter hans Mening havde Artilleriet dog nu naaet Grændsen for dets Udvikling. Dette forbavste mig i høit Grad, og jeg tror vist, at det har forbavset flere end mig at høre denne Formodning udtalt fra den høitærede Krigsministers Side; thi naar det skulde være nogen Fortrøstning med Hensyn til de nuværende Søforter, maatte man spørge, hvilken Grændse det er, Krigsministeren mener, at Artilleriet har naaet og vil blive staaende ved, om det for Exempel er den Bestyknig, som Søforterne nu have, der, saavidt jeg mindes, er 25 Tons Kanoner. Hvis det er denne Grændse for Artilleriets Udvikling, som den ærede Krigsminister mener; at han kan trøste sig ved under et Angreb, saa vil denne Trøst være yderligere svækket derved, at vi nu have set Kanoner konstruerede paa 100 Tons Vægt, og jeg tror ikke, at den høitærede Krigsminister kan give os nogen som helst Garanti for, at man ikke endnu kan naae til meget betydeligere Størrelser. Jeg tror derfor, at det er et vel dristigt Naab, som den ærede Krigsminister udtalte, at Artilleriets Udvikling skulde have naaet sin Grændse. Et saadant dristigt Naab forekommer det mig ogsaa, at det var, naar den ærede Krigsminister mente, at de nuværende Søforter med den Forstærkning, som foreslaas givet dem, kunde være fuldkommen tjenlige for deres Diemed, og at der ved dem kunde fjernes Faren for et Bombardement af Hovedstaden. Jeg tilstaar, at havde jeg den Tro, som den meget ærede Krigsminister der udtalte, vilde heller ikke jeg være med til at negte denne Bevilling. Jeg tror imidlertid ikke, at dette kan begrundes ved en saadan Udtalelse fra den høitærede Krigsministers Side, idet jeg mener, at i den Henseende vil man nutildags vente en noget stærkere Dokumentation af en saadan Paastand. Man venter at høre, indenfor hvilken Afstand de nuværende Søforter ere istand til at afværge et Angreb og navnlig forhindre et Bombardement, og det er uregtelig min Tro, at de nuværende Søforter med den Forstærkning, der foreslaas, ikke ville være istand til at fjerne et Bombardement en eneste Lomme, thi den Afstand, indenfor hvilken et saadant Bombardement udføres, vil i ethvert Tilfælde komme til at ligge ganske udenfor Søforternes Rækkeevne. Derjom den ærede Krigsminister virkelig havde en saa stærk Fortrøstning, som han her udtalte, kunde jeg forstaa det Forslag, som nu er fremkommet, jeg kunde da forstaa, at det virkelig gif

**